

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr.
a treia-oră 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplace Nr. 15.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Numeri singuratici à 5 cr. se vând la Tipografia, soc. pe acțiun
Numeri singuratici à 20 bani se vând la librăria G. Cârjan, Ploest

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Situția.

(+.) Dacă am arunca o rotitoare ochire asupra actualei situații a Românilor de pretutindeni, și am descrie-o fidel, în comparație cu apropiatul trecut de 3—4 ani — ce negru și deprimător tablou ni-s'ar oferi ochilor sufletești!

Să nu ne mai gândim la Basarabia, unde elementul românesc își perde limba și conștiința, stingându-se în marele ocean ghețos al rusismului.

Să nu ne mai uităm peste Dunăre, înspre *Baleani*, unde aventurile de deșteptare națională s'au zdrobit ofelice, ca niște floria tinse de brumă. Nu ne mai gândim la tricolorul român, frânt de pe consulatul din Bitolia, la gimnaziile, cari mare parte sunt părăsite, profesorii imprăstiați și pribegi, alungați de un pretins Apostol român, — ci ne oprim numai la chestiunea vecinic nedescurcată a miticului Antim...

Ce semn de tristă decadentă se leagă și numai de acest nume, cu care se face de ris cea mai sfântă și mai primordială aspirațiune a unui popor: de a avea preoți din neamul său, și a se pute ruga lui Dumnezeu în limba sa maternă.

În timpul din urmă *Bucovina* a dat semne îmbucurătoare. Porniri naționale mult promițtoare se vedău, dar' abia s'a ivit prima probă de forță — la ultimele alegeri — guvernul nu numai că a suprimat manifestarea voinței poporului, ci a găsit chiar între Români, între demnitarii bisericești române, unele cari se iee poziție contra reprezentanților adeverați ai poporului. Și astfel, combătuți chiar și de Români, luptătorii naționali au eșit cu perderi din campania electorală, și în sinul lor chiar s'au ivit simburii zizaniilor și zavistilor, cari rod în ascuns subminând la temelia solidarității.

Cum stăm în România? Ca stat a făcut progrese enorme. Popor tânăr și dornic de propagare, sub sceptrul fericit al unui înțelept și harnic Rege a făcut în scurtă vreme o evoluțiune uimitoare. — Dar' în raport cu interesele mari, comuna întreg neamului, în raport cu interesele românismului întreg și mai ales ale românismului, care e în luptă pentru existență și libertate — cum stăm în acest raport?

Ni-s'a predicat multă vreme că soarele românismului răsare în București. Noi aveam aici în Transilvania, acest vechiu leagăn al neamului, soarele nostru propriu, dela care multe raze de lumină și viață dădătoare au trecut și peste Carpați, pregătind încet temelile de prosperare, pe care s'a ridicat la timp falnicul regat... Dar' ni-s'a zis adese, că cursul soarelui s'a schimbat, și încetul cu încetul s'a lăfșit și la noi credința că soarele răsare în București. Ei bine, ce vedem la lumina acestui soare? Ultimii ani, ultimele zile chiar, ni-au arătat vedenii, cari nu ne pot încălzi, nu ne pot ridica, mai virtos însă inima ni-se strânge de durere și țipetele de indignare de *abia* ni-le mai putem înăduși.

Până-când ni-le vom mai înăduși? Până-când vom mai pute susține nădejdi în sufletele amărite? Nu știm...

Dar' se ne reîntorcem la noi acasă.

Era un timp... Îl știm cu toții. Lup-tam umăr la umăr cu mijloace puține, dar' cu inimă mare. Cu isbânzi modeste, dar' totuși cu isbânzi. Și dacă nu puteam înregistra nici o învingere după eforturile noastre sincere, simțiam o plăcere în înșasi lupta ce o purtam, și găsim mângâiere în înșeși loviturile ce primiam pentru cutezanța de a fi luptat. Mergeam cu fruntea ridicată în temniță; porțile cu zăvoare și lăcate le priviam drept porți triumfale, ear' suferințele, la cari eram

supuși acolo, le contam ca tot atâtea succese ale cauzei, pentru-că aveam convingerea firm înrădăcinată în sufletul nostru că o cauză, care are martiri *trebuie să învingă*.

Cum stăm însă acum? Acum când năvala asupra celor mai scumpe ale noastre este generală, și se face cu întreg aparatul puterii de stat, pe întreagă linia.

Falanga de luptă ni-s'a rupt, dărăburit, imprăștiat. De abia la unele puncte mai însemnate stau luptacii susținând cu încordări extreme, și cu jertfe neînchipuite poziția avută, ca să mântuie onoarea flămurei, care a văzut odată atâtă entuziasm, și care deșteptase atenția întregii lumi generoase și umane.

Încolo: șirurile resirate, luptătorii isoiați, retrași ori fugiți.

Știm noi cu toții, că lovitură cea mare tot dușmanii seculari ne-au dat-o, când au decretat neexistența noastră ca *naționalitate*, și au declarat ca desființat organismul nostru.

Dar', Doamne sfinte, lovitură aceasta e pe cât de colosală, pe atât de absurdă. Ea seamănă perfect cu colosul acela din poveste, care pus pe picioare de lut a fost sfîrșit de o petricea mică, mică.

A căzut petriceaua de sus, lunecând pe părțile de fer și s'a lovit ușurel de picioare, care fragile fiind s'au spart, și întreg colosul s'a răsturnat și s'a prăbușit sub propria sa povară.

Așa e și cu decretul absurd ce asupra noastră au adus, cu neînchipuită închipuire de sine, zicând că — nu existăm ca *Români*.

Ar fi afirmat — și afirmă și astăzi dela noi și numai dela noi înșine — se *dovedim* că existăm, se ne impun printr'o solidaritate generoasă și imposantă.

O luptă, ori-cât de modestă în dimensiuni, dar' solidară și generală, ar fi fost pentru noi cel mai vrednic răspuns la aroganta decretare a neexistenței unui popor de trei milioane și atâtea de suflete.

Ear' pentru ei, pentru *colosul sovinișmaghiar*, această luptă, această concentrare și consolidare într'o masă compactă, ori-cum, ar fi putut să fie măcar *petriceaua* care se sfarme picioarele de lut ale monstruosului colos.

Ar fi afirmat numai dela noi. În schimb însă ce am făcut? De abia 7, zi șapte, dintre cei douăzeci și abia 7, au avut curajul să rămână neclintiți la locul și în poziția ce au ocupat cu atâtea succese, între aprobările unui întreg popor prigonic.

Și — au urmat cele cunoscute. Nu le mai trecem în revistă. Lăsăm se' și-le treacă fiecare. Ne oprim însă la momentul de față.

Unde am ajuns? Cum stăm?

Eată întrebări cari ni-se impun tuturor, și la cari cu toții trebuie să ne gândim a ne da un răspuns potrivit.

Înainte de a intra în detalii, ni-se pare, că de când falanga s'a rupt, cei mai mulți dintre cei viteji de oarecând au fost *fermecăți*. S'au schimbat, de se nu-i mai cunoști. Pare-că o vrăjitorie s'a trecut peste capetele noastre. Pare-că ne-au hipnotizat niște priviri de demon. Pare-că am devenit tot atâți *»Pulcineli«*, cu sfori în loc de inimă, cu sforile egoismului, ale vanității și ale tuturor răutăților.

Și astfel toți puternicii intereselor străine pot într'un fel ori altul, să ne tragă de sfoară și — pe sfoară, spre a ne juca unul contra altuia, și pe toți în defavorul nostru și a cauzei unui neam întreg.

În același timp, când noi suntem buimăciți de cele mai monstruoase lucruri ce se fac, ei ne atacă cu cea extrem brutalitate în cele mai simțitoare părți, la înșeși bazele existenței noastre.

Și dacă nu ne vom reculege, măcar acum în al 12-lea ciaz, — va fi vai de noi. Se va împlini sinistra presimțire exprimată în aceste de zile un pătunzător spirit românesc: „...Un doliu sfâșietor se va întinde jalnic, înfășurând la olaltă un întreg neam fără de noroc, tocmai când lumea întreagă începuse a-i voi binele, a-i recunoaște drepturile!...”

Sibiu, 15 Noembrie n.

La Turin! — Primim următoarea știre:

Montpellier, 10 Nov. n.

Asociațiunea generală a studenților dela universitatea din Montpellier, a trimis o delegațiune de 3 la congresul internațional studențesc din Turin. Delegațiunea se compune din domnii Drd. Santoroche, Caius Brediceanu și Vicomte d'Augin.

Cei trei delegați se vor prezenta la congres, în uniformă, cu baret studențesc și cu steagul societății.

Adăugăm la informația de sus, că dl Caius Brediceanu, care a intrunit încrederea colegilor sei din Montpellier, este fiul distinsului fruntaș din Lugoj, dl Coriolan Brediceanu.

Videant consules!

E grozavă umbra ce congrua de stat aruncă deja asupra preoției noastre. Eată ce ne scrie un preot, din prilejul alegerilor municipale:

Alegerile municipale în comitatul *Târnavei-mici*, s'au ținut în 10 Noembrie n., după-cum s'a fost anunțat în »Tribuna«.

Apelul lansat către alegătorii români din cercul electoral al Hususului, a răsunat în pustiu.

Din 28 preoți și 20 învățători s'au prezentat la alegere 4 preoți și 2 învățători.

Culmea rușinei!! Abia s'a proiectat în mod provisor congrua și eată mai toți preoții au amoriți, au murit naționalicește!

Ce va fi pentru Dumnezeu când proiectele se vor traduce în faptă, și va fi și cerul gr-cat. salarisat din partea statului?

Decât preoții noștri, de o miie de ori mai prevenitor și mai binevoitor s'a arătat față de Români protopretorul cercului Hususiu, alegând și de astădată 3 Români în congregație, și anume pe *Iosif Lita*, preot în Iclod, *Filon Rațiu*, notar în Sân-Miclăuș și *Stefan Lada*, conceptist advocat în Ibașfalău.

La atâtea crasă indolență și nepăsare din partea conducătorilor imediați ai poporului nu m'am așteptat; deși bine știam, că nu sînt prea însufleșiți pentru a lupta întru susținerea drepturilor ce biată mai avem.

Sărmane popor român! Vei rămâne o turmă fără păstor — bună de tuns și de muls.

Îți vor pieri bravi preoți de odinioară, cari sufletul își puneau pentru oi, și locul lor îl vor ocupa năimiți și simbrășii, cari nu se vor mai interesa de pasurile și necazurile poporului, nici nu vor mai cerea remedie de sanare a aceloră; ba se poate prevedea, că nu vor urma nici chiar prescrierilor superiorilor, ci vor merge orbește porunca puternicilor zilei.

Și atunci se va demoraliza poporul și va slăbi și ușor va fi repus.

Ar fi timpul suprem să se iee de cu bună vreme măsurile de precauțiune din partea superiorității bisericești.

Videant consules!

Dici.

1848.

Cronica anului.

Deva, 11 Noembrie.

O stafetă anunță că ceata *Maghiarilor* (»die mongolische Räuberhorde«) a înaintat până la *Brad* și că *Ian u* a mers către *Hăl-magi*, spre a ataca pe dușman dela spate. Armata împărătească e gata să plece către *Brad*, sub comanda căpitanului *Gabler*.

(S. B. nr. 129).

Tebea, 14 Noembrie.

Căpitanul *Gabler* a sosit cu cetele, sale aici, pe la *Brad*. Câteva ciazuri înainte de sosirea lui — spune unul din oamenii sei — *Românii* din *Baia-de-Criș* au luat din furci trupurile celor 7 căpetenii de *Români* spânzurați de »bandiții mongoli« și i-au depus în sicriu. Până-ce preotul a făcut slujba 6 *Unguri*, prinși de *Români*, au trebuit să se spânzure singuri. Fiind funia la câte unul groasă a trebuit să se chinuie mai mult, până-ce *Românii* l-au puscat.

(S. B. nr. 129, resp. 130 pag. 518).

Hălmagiu, 14 Noembrie.

Românii infurati din cauza arderei sate-lor lor și a spânzurării lui *Kendi* și soții lui prind, 6 *Maghiari*, pe cari îi spânzură.

(Rap. lui *Balint*, 8).

Turda, 14 Noembrie.

Cetățenii din *Turda* au trimis o deputațiune la comanda generală, ca să declare supunerea lor.

(S. W. nr. 95).

Olmütz, 14 Noembrie.

Împăratul se adresează către guvernul din *Cluj*, cerând să iee măsuri de împăcare față de *Sécui*.

(S. B. nr. 135).

Viena, 14 Noembrie.

Wenzel Messenhauser, unul dintre conducătorii insurecțiunii, a fost executat prin glonț.

(S. B. nr. 129).

Schönbrunn, 14 Noembrie.

Ferdinand restabilește în Ardeal oficiul guvernial după calapodul cel vechiu. Președinte fu denumit *Mikó Imre*, care însă a căpătat porunca să se supună lui *Windischgrätz* și comandai din *Sibiu*, ear' dela guvernul din *Pesta* se nu primească nici o ordinațiune.

(Köv. »E. T.« pag. 118).

Straja, 9 Noembrie.

Damianics ocupă orașul din mâinile *Serbilor*. Cei 100 de călăreți ai lui *Rózsa Sándor* s'au purtat foarte brav.

(Kerékgyártó).

Pesta, 15 Noembrie.

Ministrul de război maghiar a dat ordin să desarmeze batalionul grănițelor cu înșelătorie. Spre scopul acesta fiind scoși ficiozii nearmați în »curtea dela »Neugebäude«, în decursul pertractărilor cu ei batalionul de honvezi, încurțat lângă batalionul grănițesc, ocupă toate intrările și scările căsărmei, punând mâna pe armele grănițelor. *Gregar* din *Dionisie Nicolae*, care rămăsese în căsarmă, se aruncă printre honvezi și incunoștință pe camerezi sei din curte. Acestia revoltați de cursa ce li-se puse, neavând la mână armele, alerară la stânginii de lemne, ce erau în curtea căsărmei, apucară toți lemne în mâni și se aruncară asupra honvezilor, cari stăteau cu puștile gata la ușile căsărmei. *Lozinca* era: mântuirea steagului, de care le era legată onoarea. *Comisarii* maghiari înmărmuriți la început de această îndrăzneală, strigară din răzputeri să li-se predea grănițelor steagul. În frunte cu steagul lor falnic fură excortați într'un suburbu depărtat al *Pestei* și fură îndesați aci într'un edificiu nesănătos, în care nu erau nici paturi.

(Virg. Șotropa în *Gaz. Tr.* din 1898).

Pesta, 15 Noembrie.

Sécuii din tabăra de sus au pus jurământ pe constituțiunea țerei și și-au schimbat steagul cu cel unguresc. Mâne vor pleca spre *Ardeal*.

(Am. Pop. nr. 24).

Sibiu, 15 Noembrie.

Știrea despre căderea *Vienei* s'a anunțat prin placate. Seara a fost iluminată.

(S. B. nr. 123).

Starvas, 15 Noembrie.

Bathányi Kázmér, comisarul guvernului a pornit din *Eszék* contra inamicului. Inimicul are 17 morți și a pierdut un tun și un stindard. Din tabăra ungurească 1 a murit, ear' mai mulți, între ei și *Bathányi*, s'au rănit.

(Közl. nr. 164. P. H. nr. 219).

Bogșa, 15 Noembrie.

Căpitanul *Asbóth Lajos* atacă lângă *Bogșa* la 12 ore armata lui *Appel* și se bate cu ea până la 4 ore d. a. El a pierdut 3 oameni și 7 i-s'au rănit.

(Közl. nr. 167. P. H. nr. 223).

Asbóth pentru desarmarea comunei românești *Eszes* l'a trimis pe *Rózsa Sándor* încă tot în ziua aceea. *Rózsa Sándor* aci așa s'a purtat ca un... *hof*, precum se zice în *Függ.* II. pag. 94.

Epistola deschisă către reneatul jude Bene Gábor.

Mai mulți fruntași țărani din comuna *Gurba*, ne trimit spre publicare următoarea scrisoare către judele *Bene* din *Lipova*, cel cu ucazul contra limbei române. Eată scrisoarea *bravilor* *Români*:

Domnule jude!

Cu scorbă am celți și auzit despre strașnica poruncă ce ai dat-o domnilor mai mici ca d-ta! oprindu-i să vorbească dulcea noastră limbă românească ei între ei, deși mai toți sunt *Români*. Ba ce-i mai mult, i-ai oprit ca să vorbească românește chiar și cu *Românii*, care vin la județ cu vre-o jalbă, îndrumând toată lumea, care are vre-o afacere la acel județ, ca să vorbească numai ungurește!

Se poate, că d-ta se calci sub picioare drepturile tuturor popoarelor, care din îndurarea lui *D-zeu* nu sînt *Unguri*!?

Ai uitat — poate de când ai ajuns domn mare — că și d-ta ești *Român*!?

Ai uitat, că d-ta ești pruncul dascălului nostru de odinioară, *Stefan Beze*, care ai mâncat tot pâne românească și cu pâne românească ai învățat până ai ajuns domn mare!? Acum, după-ce ai devenit tare și mare, îți bați joc de neamul ței propriu și de limba noastră românească, pe care ai învățat-o în leagănul cel simplu de lemn al părinților ței, cari erau sărmani, dar' oameni de omenie, și cu inimă românească.

Ai uitat timpurile frumoase, când te reîntorci acasă dela școalele din *Beis*, încins cu brânză de românesc și cântai în gură mare, cu ceialaltă conștiință studenți:

»Deșteaptă-te Române!»

Mult e dulce și frumoasă limba ce vorbim și alte cântări naționale. Și cântai în strună, ca un *gan-gur*. Dar' astăzi cum cânti în *Lipova*? Din porunca d-tale ne-am convins, că d-ta voești să faci senzație mare, și pe calea aceasta să ajungi și mai mare. Dar' ai sfeclit-o! Că nu numai noi, țărani simpli, te-am judecat, te-am judecat chiar și *Ungurii* cei mai cuminiți, respingând planul d-tale, ca un plan nerealizabil!

Drept aceea, dacă voești să faci senzații și minuni, îți dăm noi țărani din *Gurba*, a căror pâne ai mâncat-o odinioară, sfatul, să faci propunere la domnii și mai mari ca d-ta, ca să comandeze din țeara *Angliuzului*, ori a *Burcușului*, o mașinărie, în care dacă bagi oameni, *Români*, *Serbi*, *Slovaci*, *Nemfi* ori *Sași* — se ese din ea *Unguri* cu pinteni, focos, și mustește răsuclite!

Atunci se știi că vei fi înălțat de *Unguri*, până la înălțul cerului! Dar' te asigurăm, că noi gurbanii, dacă d-ta ai fi primul care ai intra în mașina susnumită, nu te-am imita, și credem, că nu te-ai imita nici un *Român* de omenie!

Dar' ce-ți pasă d-tale, numai să ajungi domn și mai mare de cum ești!

Vom vedea, care vom trăi, că ce s'fîrșit vei avea. Pentru-că noi știm că D-zeu nu bate cu băta.

După acestea salutându-le cu salutarile ce le meriți, am rămas în satul nostru românesc

Gurba, 11 Noemvrie 1898.

Pavel Șimandan.

Petru Șimandan Puiu,

fost la școală cu Bene Găbor.

Petru Ola.

Flore Sas.

Ilie Ola.

Ioan Talvan.

Moise Hălmăjan.

Ioan Ola a Ghighi.

Pavel Cismaș.

Petru Nyș.

Moise Tira.

Petru Cismaș.

Avel Șimandan.

Georgiu Nyș.

Teodor Bun.

Avram Tira.

Petru Tina.

Petru Crețiu.

Petru Vostinariu.

Ioan Sas.

Petru Hălmăjan.

Filimon Flore.

Ioan Cismaș.

Ioan Cismaș, jun.

Pavel Tripon.

Moise Ola.

Mitru Belean.

Petru Cismașiu.

Andrei Ola.

Moise Cismaș.

Filimon Flore.

Ioan Șerban.

Moise Neșiu.

Moise Nistor.

Pentru „Astra“.

— În atențiunea inteligenței române de pe teritoriul despărțământ. XXII. Turda al „Astre“. —

Turda, Noemvrie 1898.

În nrul din 10 Noemvrie al „Tribunei“ am citit o dare de seamă despre constituirea unui nou despărțământ al „Asociațiunei“ în Oravița. Mărturisesc că m'a înșuflețit zelul și dărnicia harnicilor bănașeni, văzând suma frumoasă ce s'a încasat cu ocaziunea acestei adunări.

Nu mai puțin de 4 membri fondatori, 4 pe viață și vre-o 60 ordinari și ajutători s'au înscris în Oravița, ceea-ce face un plus de aproape 15 sute la fondul „Asociațiunei“.

Și prin o naturală legătură de idei m'am cugetat la despărțământul Turdei, unde tocmai acum din însărcinarea comitetului central a fost conezut un delegat ca să convoace o adunare constituantă, pentru-că în fine după o lungă și neîndurată odihnă (!) se mai dea barem un mic semn de viață.

E un despărțământ vechiu acesta al Turdei, dar' ce privește sporul făcut întru promovarea intereselor noastre culturale în un comitat așa de românesc cum e al Turdei, a cam stat întotdeauna la coadă printre celelalte despărțăminte surori.

Și dacă raportorul adunării din Oravița promise cu multă îndreptățire că vor face din despărțământul lor o puternică creangă a tulpinei comune a „Asociațiunei“, apoi cu mai mult drept pot afirma, că despărțământul Turdei a fost mai în întreg deursul existenței sale o creangă uscată, care numai când și când a mugurit câte puțin și pentru puțin timp, pentru-că mugurarii acestia s'fîc omorîți de gerul indiferentismului unor ani întregi.

La tot cazul cunoscând deoparte starea materială nu prea excelentă a Românilor de pe teritoriul despărțământului — ceea-ce ne poate servi încătră de scusă, — ear' de altă parte nu prea marele interes ce l'a manifestat atât inteligența laică cât și cea bisericască din Turda și jur față de „Astra“, apoi nu mă leagă în prea frumoase iluzii despre succesul adunării constituante convocată la Turda pe 26 Noemvrie.

Se poate — și e foarte probabil — că tot succesul va consta ca și în trecut în aceea — că se vor aduna sprigini-torii literaturii și culturile române în număr așa de mare, încât vei veni în ispită să-i numeri pe degete. Se va prezenta inteligența din Turda, și aceea nu toată, căci o parte va avea neapărat afaceri urgente, se vor prezenta ca de gustare vre-o doi-trei preoți de ambe confesiunile ca chiar să fie reprezentat și jurul, vor măcina în grabă ordinea de zi, ba se vor afla din vre-o sută de

comune care aparțin despărțământului Turdei vre-o 6—10 înși cari se vor face și membrii ajutători sau cel mult ordinari și apoi re bene gesta se vor împrăștia pe la comunele lor lăsând chestia culturale române în grija lui D-zeu drăguțului, căci vorba aluia: »de n'a pierit Românul când hordele barbare etc. etc.«, apoi nici de aci n'colo n'o să piară.

Dar' vor zice unii și alții că ved lucrurile prea pesimist (recte, prea așa cum sînt), că prea m'e pornită peana spre reflecție.

Ei bine, mai e posibilitate și eu sînt cel dintău care din inimă aș dori-o pe aceasta din urmă:

Se poate, zic, că în ora ultimă se se deștepte în inimile celor chemați simțul adormit al datorinței față de scopurile sfinte ale „Asociațiunei“. Se poate ca fiecare inteligent român din cercul Turdei să zică plin de căință un: peccavi, și cu dorul de-a contribui la ridicarea despărțământului se alerge pe 26 Noemvrie la Turda. Și numai să vedem că localul școlai se umple de preoți venerabili cu barbă albă și cu căldură și iubire de neam în sin, de tineri preoți, de învățători harnici, de tinerime, de advocați și de funcționari.

Se poate, zic, că în uimirea și în bucuria de-a se vedea așa de mulți și de vrednici adunați, se se pună la lucru și în înțeleaptă chibzuire se aleagă earăși un comitet harnic și dornic de activitate, ear' pentru înlesnirea ajungerii scopurilor „Asociațiunei“ și în cele materiale, se se facă fiecare tiner, bătrân, sărac și bogat fără deosebire — membri ai „Asociațiunei“, dându-și obolul pentru prosperarea culturile române.

Dee D-zeu ca așa să se fie!

v. mol.

Spicuri din parlament.

Sedința dela 9 Noemvrie.

Horánszki: Dacă majoritatea adoptă maximele prim-ministrului, atunci se închidem ușile parlamentului, căci în această casă nu domnește altceva, decât minciună și cinism. Gajári a vorbit ieri despre cassele de partid. Partidul național încă a avut cassă, pe care a manipulat-o el, Horánszki, și e gata a-și da seamă înaintea țerei. Îmbie deci pe primul-ministru cu socola publică, pe care o va face și el, căci ce e drept, e lucru trist, că la alegeri trebuie să joace rol banii, dar' dacă lucrurile au ajuns până aci, e bine să se știe totul. Să-și dea seamă primul-ministru, dela cine a primit sumele enorme pentru alegeri și cui le-a dat și pentru-ce?

Sima Fer.: Pe Bánffy îl omoară nemesis. El și-a format majoritatea și și-a pus basă puterii prin sânge, gloanțe, gendarmii, soldați și cumpărare de suflete, dar' acumă îl omoară atacurile opoziției, cari sînt juste și legale.

În sedința publică a interpelat deputatul Molnár János pe ministrul de interne despre banii confiscați dela „Alkotmány“ și apoi zice: Bánffy guvernază cu scrisori adunate dînguinou și cu presiune și partidul lui îl aplaudă. În adevăr drept a avut Macchiavelli, când a zis: guvernantul înjugă în jugul seu corupția.

Sedința dela 10 Noemvrie.

Lakatos: Bánffy însuși a zis, că nu mult își bate capul cu onoarea. Ar fi bine, dacă ar mai merge odată la școală, să învețe ce-i onoarea.

Wittmann: În Bánffy nu este nici capacitate, nici idealism, nici idei sau alte însușiri de bărbat de stat, ci, precum vedem, zi de zi își arată neștiința în gradul cel mai mare, și el totuși stă în post, din cauză că satisface pretensiunilor austriece și ridică cuota. În o altă țeară i-ar da drumul la un astfel de om, în parlamentul nostru aceasta nu se poate. Dar' providința s'a îngrijit, ca să ese la iveală nu numai acțiunile lui politice nepatriotice, ci și faptele cari nu se potriveau cu cinstea cetățenească și personală și prin cari a comis abuz de putere oficioasă. Aceste îl fac imposibil. Tisza Kálmán l'a luat în apărare și a zis, că el petrece cu ochiul ager, atât pe prim-ministru, cât și opoziția. Eu nu mă mir de apărare, de oare-ce aceasta e școala lui, sînt fructele sistemului creat de el. Apoi tocmai aceea e rău, că el vede și ceilalți membri ai partidei sînt orbi și muți. Scopul lui întotdeauna l'a fost ca în ori-ce

chip, dar' să-l facă imposibil pe Apponyi, căci numai așa poate să asigure viitorul băiatului seu Pišta, o a doua eră ti-szaistă.

Dl ministrul de interne încă apără procedura aceasta infamă, dar' dacă o țeară a ajuns acolo, încât poate să consume de aceste fără emoție, ceea țeară și aceea națiune a abzis de toate drepturile de existență națională, din aceea națiune a pierit ori-ce ambiție.

Mai mulți deputați iau parte la discuția, ce s'a înscins asupra chestiei, că are loc sau nu ședința secretă, cerută de Blascovich.

Madarász: Azi situația e de așa, că datorința opoziției este a lupta până la extrem în interesul patriei. Guvernul a falsificat alegerile. Aceasta e basa sistemului de azi și acesta trebuie să-l doborîm. Eu îmi tem patria. Înaintea ochilor mei vîd exemplul Irlandei, unde deputați corupți cu bani și-au vîndut patria. Domnilor, nu vî vindeți patria.

Luptă cu gendarmii pentru școlaele noastre.

Dl învățător Ioan Cărcu, din Cusdroara, lângă Dej, scrie Gazetei:

»Deși starea materială a poporului din Cusdroara nu se poate numi tocmai favorabilă, totuși, numai ca să nu ajungă fiii lor pe mîna școlai de stat, au sistemat școala confesională cu doi învățători, alegînd Luni, în 7 Noemvrie n. c., pe lângă mine, de al doilea învățător pe dl Alexandru Man, absolvent al pedagogiei din Gherla avînd totodată a purta și oficiul de cantor.

Încercările prin cari a trecut școala noastră de cîțiva ani încoace sînt atât de grele, înșat nu numai eu și șeful meu, m. on. domn protopop Ioan Goron, ci toată împrejurimea zicea, că e cu neputință să se mai susțină școala noastră.

Prin hărnicia și abnegația oamenilor înșe au reușit să o mîntuie cu toate pedecile ce li-s'au pus.

Numitul învățător promise a arăta peripețiile prin cari a trecut această școală în luptă cu impenații lui Bánffy și Percezel.

Gendarmii — spune dl Cărcu — chiar azi, 11 Noemvrie n., au venit să silească pruncii să meargă la școala de stat, dar' fără succes, căci toți au venit la școala noastră.

Adunare de învățători în Sînd.

— Raport special. —

Turda, 11 Noemvrie n.

Este cu mult mai greu a educa bine un copil, decât a guverna o țeară.

Chamig.

În 10 Noemvrie n. s'a ținut adunarea de toamnă a »Reuniunii învățătorilor gr.-cat. din despărț. Turdei« în localul școlai din Sînd.

Această adunare ne prezentă momente, cari merită a fi cunoscute și discutate de către publicul interesat.

Voiu începe cu primul punct al programului: »Participarea în corpore la celebrarea serviciului divin.

Durere, punctul acesta cu toate-că e foarte însemnat, n'a fost luat în considerare decât de către D. Cătinăș, A. Poruț, M. Găzdac și N. Degan.

Am zis foarte însemnat din următoarele puncte de vedere:

Scopul final al chemării învățătorului este ducerea țeranului român la adevăr și lumină. Reuniunile cu ocaziunea executării conștiențioase a punctului acestuia edifică pe țeran, îl înșuflețesc, entusiasmează față de școală — auzind corul improvisat al învățătorilor, laudînd și preamărînd cu atîta frumusețe și exaltare pe Dumnezeu; și țeranul român sub impresiunea acestui moment sublim și sfînt își propune în fața altarului lui Dumnezeu, — de a lăsa neapăsarea față de școală și a-și da de aici înainte copiii la carte.

După serviciul divin a urmat sedința, la care au luat parte 11 învățători din tract, p. on. d. Artemiu Codarcea, prot. și dl inspector regesc.

Președintele adunării I. Peștean, deschide sedința prin o vorbire amodată, arătînd scopul Reuniunii, foloasele ce le aduce și îmbrăbătînd pe cei prezenți și înșuflețîndu-i pentru ideea Reuniunii; apoi bineventează și le urează succese pe terenul pedagogiei practice pe noii membri și tinerii învățători M. Găzdac și N. Degan, primindu-i în corpul Reuniunii.

A urmat prelegerea practică de model a învățătorului local I. Peștean: »Definițiunea substantivului«.

A urmat critica asupra prelegerei, o critică purceasă din iubire colegială, o scopul de a delătura erorile și greșelile folosite din nepricepău.

Au luat parte Cătinăș, Tătar, Găzdac. Tema s'a declarat bună.

Criticele acestea sînt tare de dorit a se face cât mai extins. Cei slabi se întăresc, câștigă dela cei mai practici, cei mai puțin experți învață dela cei mai mult experți, neștiința se alungă, dubietatea se delătura — fiind combătute toate acestea, și unde nu-și pot ajuta unul sau doi — poate cuvîntul mai multora.

Pentru edarea unei foi pedagogice s'a luat conclud, ca: comitetul despărțământului se întrevînă pe lângă comitetul central din Blaj.

Resolvarea favorabilă cât mai în grabă a acestei chestiuni foarte mult de dorit, ar promova mult cauza școlară. Și ar fi bine să se ieie în serioasă considerare de către fruntași și mai pricepătorii în cauză.

Căci cum Reuniunile sînt pânea și lumina, așa o foaie pedagogică ar fi sarea și căldura pentru învățătorul român, mai ales că necazurile și greutățile îi ajung până în gât.

Ambele îi sînt nutrețiment spiritual, cu ajutorul lor vine în atingere cu oamenii, se poate, mai practici și astfel e ridicat în o sferă mai înaltă de cugătărie folositoare, îl țin în mișcare și el crează ceva nou și mai bun în folosul națiunei.

Sedința și-a ajuns culmea când p. o. d. Artemiu Codarcea, zelosul nostru protopop, a fost aclamat de președinte de onoare.

D-sa mulțumește în termeni calzi și promise, că va face și mai mult decât îi e datorința pentru cauzele școlare și înaintarea învățământului popular, va face totul numai să ne poată suride progresul cu frumoasele lui fructe: inteligența țeranului român.

Începutul e bun și semnele mă îndreptătesc a spera tot bine și rog pe Dumnezeu, ca și continuarea să fie bună, zelul nostru să nu piară, ci să se potenteze și să aducă roade neperitoare poporului nostru.

Frați învățători! E timpul să ne pricepem frumoasa chemare. E timpul să satisfacem cu toată ardoreea sublimă chemări. E timpul punerii pe basă nouă, solidă și mai sănătoasă a odraslelor, viitorului deșin în mîinile noastre! Și atunci, o! atunci cerul ne va încorona osteneala noastră, un neam întreg — neamul iubit de noi — ne va mări și mulțumi! Ear' noi?

Vom vîrsa lacrimi de fericire, toate necazurile și ostenețele vor fi uitate, vor fi șterse și desconsiderate, numai fapta noastră va străluci, ne va lumina ochii sufletești.

„Mig“.

Cronica zilei.

Sibiui, 15 Nov. n.

Doamna Irina de Vlădaia și-a terminat turneul de concerte pe cari-le-a dat cu succes strălucit în mai multe centre ale Transilvaniei și Bănatului și în zilele trecute a ajuns acasă în Craiova.

Comisiunea administrativă a comitatului Albei-inferioare și-a ținut sedința ordinară lunară la 9 l. c. sub presidența comitetului-supr. Zeyk Dăniel. Dintre membrii aleși ai comisiunei a luat parte la sedință și dl Ioan M. Moldovan, preproșit cap. din Blaj.

Din obiectele pertractate amintim: Raportul directorului de finanțe, care relatează că în luna Octomvrie a încurs ca dare directă 64.463 fl. 90 cr., restanțe 1.072.291 fl. 92 cr. Dare de miliție și dare de consum a încurs în total 29.410 fl. 38 cr., restanțe 113.542 fl. 58 cr.; competențe au încurs 6800 fl., restanțe 290.158 fl. Raportînd în special despre restanțele atât de mari, cere ca mai mulți notari și primari să fie responsabili pentru aceste restanțe.

S'a mai raportat apoi, că construirea drumului de țeară (șoselei) dela Felaiud la Abrud a înaintat până la Ponor. Astfel la primăva se speră că va fi dat circulației. S'au pertractat apoi mai multe chestiuni curente mai puțin însemnate.

O faptă nobilă. Aflăm cu bucurie, că onoratul domn Teodor Moza, paroh gr.-cat. din Gruin-lung, dieceza Orăzei-mari, a înființat o fundațiune de 2000 florini cu scopul, că din interesele acesteia să se creeze un băiat în Internatul Pavelean gr.-cat. din Beiuș. Fapta nobilă a dlui Moza e vrednică de laudă și de imitat și asta cu atât mai virtuos, că, după-cum ni-se scrie, deși întotdeauna a avut un venit anual foarte modest, totuși prin muncă, abnegațiune și zel învîpăiat a putut aduna suma aceasta frumoasă pentru un scop atât de nobil. Așa ceva, în timpul nostru al materialismului o poate face numai omul care are inimă caldă pentru binele bisericei și națiunei. Vivant sequentes.

Hymen. Dl Emil Pascha, oficiant la judecătoria din M.-Radna și-a sîrbat cununia cu d-șoara Cornelia Cadariu, Duminecă în 6 Noemvrie n. a. c., în biserica gr.-ort. română din Lipova.

Din Orșova ni-se scrie: Mihail Băiașu, comerciant în loc, președintele Reuniunii noastre de lectură, membru în comitetul parohial, reprezentant în consiliul comunal și virilist, a răposat Duminecă, în 25 Octomvrie v., la 2 ore p. m., în etate de 62 ani. În-mormîntarea l'i-s'a făcut Marți, în 27 Octomvrie, la 3 ore p. m., în cimiterul gr.-ort. din loc.

Pe răposatul îl deplînge jalnica sa soție Ecaterina născută Vasilevici, precum și unicul seu fiu Nicolae, comerciant cu soția sa Elena născută Gamber, și micii nepoți: Ioan, Nicolae și Maria și în fine numeroasele rudeni, amici și cunoscuți.

Ceremonia funebrelă a sîvîrșit-o dl protopresbiter ca paroh local Mih. Popovici, cu asistența dlor preoți: Pavel Magdescu din Jupalnic și Ioan Popa din Mehadia și învățătorul local.

A asistat un public foarte numeros din toate păturile societății, așa încât foarte mulți n'au încăput în biserică.

Tot aci, dl protopresbiter ținî un panegeric jalnic, storcînd multe lacrimi, și prin care a arătat faptele frumoase sîvîrșite de acest valoros bărbat, precum și meritele sale eluptate, atât ca tată de familie, cât și ca comerciant de frunte, apoi ca fost președinte și mai la urmă ca membru al comitetului parohial, în tot locul a dezvoltat un viu interes, căci pururea a stat în capul trebilor, apărînd cu un zel și abnegațiune interesele mai cu seamă ale bisericei și școlai noastre, pentru a cărei întreținere și existență foarte mult s'a luptat.

A mai lucrat neuitatul nostru Mih. Băiașu și în alte direcțiuni de binefaceri, prin cari și-a eternizat numele în comuna noastră bisericească, căci, cu ocaziunea reconstruării turnului bisericei noastre, pe lângă o contribuție benevolă de 75 fl. a mai donat și un clopot în valoare de 500 fl. și anul acesta la în-demnul seu, d-nii Canidachy, contribuind pentru renovarea cimiterului suma considerabilă de 1200 fl.

Ca președinte al Reuniunii de lectură, prin activitatea și interesul ce-l avea, era inima ei, fiind un adevărat și prea bun Român, căci, pe când Reuniunea din cauza micului număr de membri nu era în stare a plăti chiria unui local, dînsul a pus la dispozițiunea membrilor cancelaria sa în 3 ani de-arîndul.

Conductul a fost imponent. Carul funebru a fost tras de 4 cai negri, pe care ațînau o mulțime de cununi naturale și artificioase, dintre cari cele mai multe au fost aranjate și pe un alt piedestal făcut spre acest scop și purtat de 4 ficioiri de prăvălie. Dintre numeroasele cununi am putut ceti, pe a comitetului parohial, a societății de lectură română, a primăriei, a societății tinerilor comercianți, a cassei de păstrare, apoi a rudelor și altor familii și anume: Her. Lazar, Rechl, I. Iorgovan, Gamber, Brînzei, Uhr, I. Ioanovici, Gogoltan, Hențu și Stoica, Vior, St. Popovici, Rick și încă alte multe, pe cari nu le-am putut ceti.

După-ce l'i-se dete în cimiter ultima binecuvîntare, se sui pe movila ce sta gata să astupe gura recelui mormînt — dl Petru Călcianariu, și prin o cuvîntare foarte pîtrunzătoare, ținută în numele societății de lectură, scoase în relief meritele defunctului câștigat pentru Reuniune. Din tinerețele sale cu multe patimi s'a luptat de a ajunge starea și vaza, de care s'a bucurat până a ajuns în fața vecinului locaș, și Român a fost Băiașu și ca Român adevărat a rămas cu inima și sufletul până în ultimul moment.

Cuvîntarea dlui Călcianariu stoarse lacrimi ferbinți din ochii publicului în-tristat, care, deși întunecase totuși asistă până a fine.

Ear' noi, cei rămași neconsolați, cu inima întristată și cuprîns de o jale adîncă, ne luărăm ultimul adio, prin »Dumnezeu să-l ierte« dela prea stimatul și iubitul nostru amic și mare bine-făcător al celor din nevoi M. Băiașu, îngîndurați, că prin cine să se îndeplinească locurile devenite vacante din comitetul parohial și din Reuniunea de lectură, căci un om mai de vază și cu o poziție materială, cu un caracter firm și cu simțăminte mai nobile pentru afacerile noastre bisericești-școlare și culturale-naționale, foarte cu greu se va mai putea afla în comuna noastră, pentru-că M. Băiașu, vrednicul bărbat și energicul luptător al intereselor noastre locale nu mai este; moartea cea nemiloasă l'a smuls prea de timpuriu din mijlocul nostru, și nu l'a lăsat să-și mai poată realiza încă o dorință arzîndă, ce o avea, întru asigurarea existenței bisericei și școlai noastre, pentru cari mult și bine s'a luptat.

Mult și bine ai luptat, credința și ai păstrat; intră dar' în împărăția cerului, care și-a gătit. Fie-ți țîrîna ușoară și memoria între noi neuitată!

Întristatul recunoscător.

MOTTO:

Dacă dorești, ca mândra Fortună
Poame de aur să-ți dăruiască
Sus, cu grăbire 'n a ei grădină
Semințe-aruncă, ca să 'ncolțească.

Și-aceasta nu e pur fantasmă,
Căci a zeiței mare-inspirare
La încercarea în loterie
Aduce-adesea avere mare!

Losuri ale loteriei de clasă r. ung.

în mare asortiment de numere diferite pe cât vor fi disponibile, se capătă

la cassa de bancă

[1976] 10—10

Nussbächer & Beer, Brașov (Transilvania).

Câștigul cel mai mare în cazul cel mai norocos e **un milion coroane.**

Prețul losurilor clasa I.: Un los întreg fl. 6 = lei 12.70, o jumătate fl. 3 = lei 6.75, a patra parte fl. 1.50 = lei 3.20.

A se trimite și porto 30 cr., sau 70 centime.

Prospecte la cerere gratis și franco.

Tragerea deja în 17 Noembrie st. n. 1898.

A III-a loterie priv. reg. ung. de clasă.

În decursul tragerilor de până acum mai mulți cumpărători de losuri dela noi au făcut câștiguri principale de

20.000, 10.000, 5000, 2000 cor.

și nenumărate câștiguri secundare de

1000, 500 și 200 cor.

[1894] 12—12

Astfel colectura noastră se prezintă ca

cea mai norocoasă în toată Transilvania.

Pentru aceasta recomandăm tuturor să cumpere losuri la noi pentru prima tragere a loteriei de clasă III., ce se va începe

deja cu 17 Noembrie,

căci spre acest scop îi stă la dispoziție cea mai bogată colecțiune de numeri.

În ciclul acesta câștigă

chiar jumătate din losurile distribuite,

astfel încât tot la al doilea los cade un câștig inevitabil, dintre cari cel mai norocos e de

un milion de coroane.

Fiecare los joacă — câtă vreme nu e tras — **de șese-ori** și costă

pentru prima tragere:

Un los întreg	O jumătate
fl. 6.—	fl. 3.—
Un pătrar	Un octav
fl. 1.50	fl. —.75

Iacob L. Adler & fratele,

colectură principală

a loteriei de clasă priv. reg. ung.,

Sibiu, Piața-mare nr. 1.

„Bocșana“

INSTITUT DE ECONOMII ȘI CREDIT, CA SOCIETATE PE ACȚII
în Bocșa-montană.

Primește depuneri spre fructificare, după cari solvește:

6% dacă acestea nu se ridică cel puțin 1 an.

5% dacă acestea stau mai puțin de 1 an.

4% cont-curent.

[1001] 8—

Direcțiunea institutului.

Franzbranntwein cu sare,

mijlocul de vindecare popular sigur

al apotecarului Dr. Wilh. Wagner,

în contra durerilor de răceală, reumă și nervositate, minunat mijloc pentru curățirea dinților și a gurei, mijloc probat de toaletă, pentru ținerea curată a teint-ului, pentru delăturarea durerilor de cap, se poate procura

în sticle cu 40 cr.:

în Sibiu: la apotec. Jickel, comerc. Lud. Fuchs, Fried. Homm și Iuliu Ballmann.
Brașov: în depositul apotec. Oberth.
Cluj: la apotec. Biró János.
Medias: la comerc. Fried. Schuller și J. Buresch jun.
Sebeșul-săseș: la comerciantul J. Baumann și J. Gross.
Avrig: la apotec. Sebes.
Seliște: la apotec. Banciu.
Agnita: la comerciantul Mih. Lang.
Seica-mare: la apotec. Binder.
Aiud: la apotec. Papp.
Câmpeni: la apotec. Binder.
Ofenbaia: la apotec. Schmidt.
Odorheiu-săseș: la comerc. Otto von Steinburg, Bago Gyula, Farczádi Károly, Mathé János și Gergely János.
Cristurul-săseș: la Gergely János.

în Ciuc-Sereda: la comerciantul Nagy Gyula.
Mureș-Osorheiu: la comerc. Kauppe & Eckwert.
Ghiergio-Ditro: la comerciantul Veress Sándor.
Rátosnya: la comerc. Andr. Dienesch.
Toplița-veche: la apotec. Gerbert's Witwe.
Baróth: la comerc. Daniel Ferencz.
Mureș-Deda: la apotec. Czaich Gyula.
Reghinul-săseș: în depositul Karl Fronius, la apotec. Czoppelt și apotecarul Wermescher.
Bistrița: în depositul Karl Nussbächer, la comerciantii K. Schuster, Albert Schmidt, Joh. Schuller, A. Daday, Franz Kabdebo, J. Nöner și S. Wermescher.
Vatra-Dornei: la apotec. Fritsch și comerc. Karl Klaus.
Dej: la comerc. Nik Ferencz.
Caransebeș: la apotec. Philipp J. Müller.

Depozite la

apotecarul Oberth în Brașov.
comerc. Karl Fronius în Reghinul-săseș.
comerciantul Karl Nussbächer în Bistrița.
apotecarul Gottlieb Henrich în Sibiu.
Johann Stefanovici în Biserica-albă.

Primul local de export:

Dr. Wilh. Wagner, apotecar în Teaca (Teke).

Vânzătorilor li-se trimite la comanda mai mici în cutii anume de 5 chlg. porto franco. Cutii și pachetare cu 25% rabat.

[1925] 7—9

Pentru „Tipografia“, societate pe acțiuni: V. H. Dressmann.

Publicațiune de concurs.

Pentru postul vacant de învățător la școala comună la limba de propunere română, din comuna Magura, care este dotat cu salariu de 300 fl. și 100 fl. relut de cuartir, la o altă 400 fl., prin aceasta se eșerie concurs cu termin până în 10 Decembrie 1898.

Concurenții să-și prezente rugărilor provăzute cu următoarele:

1. Testimoniu de calificatiune.

2. Carte de botez.

3. Atestat de purtare și serviciu până acum, la senatul școlii comunale din Magura (comit. Bistrița-Năsăud).

[2091] 1—1

Senatul școlastic.

HOTEL

„La pădurea Carpaților“
RESTAURANT.

[1904] 3—52

Magazin cu coloniale

depon cu vinuri de Drăgășani.

Emilian B. Bratieanu,

București, Calea Grivitei 171.
(Casa proprie).

La librăria „Tipografiel“, soc. pe acțiuni în Sibiu se vând:

Operele preotului Kneipp:

Sfaturi

asupra

sănătății copiilor sau îngrijirile

ce trebuiesc date copiilor bolnavi și sănătoși.

Prețul 1 fl. v. a.

Precum și

CURA DE APĂ.

Cum trebuie să trăiți.

Testamentul meu și Conferințe publice.

Prețul 1 fl. 50 cr.

A apărut și se află de vânzare la Librăria „Tipografiel“, societate pe acțiuni în Sibiu:

Lupta pentru drept

de

Dr. Rudolf de Jhering

traducere

de Teodor V. Păcățian.

Prețul 1 fl. v. a.

Această carte ar trebui să o citească și studieze

fiecare Român,

luptător pentru

dreptul național.

Doi mari Metropoliți ai Românilor

Andrei bar. de Șaguna

și

Alexandru Sterca Soluții.

Portrete frumoase.

Lucrate la Viena, în fototipie, fiecare separat, pe hârtie fină de carton; sunt foarte potrivite tablouri în casa fiecărui Român.

Prețul unui exemplar 25 cr.

Librăria „Tipografiel“,

soc. pe acțiuni, Sibiu.

Bere în sticle

dela bereria de Steinbruch a lui Anton Dreher.

1 sticlă (1/10 litre) cu bere de Martie exportabilă 16 cr.

1 sticlă (1/10 litre) cu bere neagră „Bock“ 18 cr.

La cumpărări de cel puțin 10 sticle prețul sticlelor este mai ieftin cu 1 cr.

Transportul acasă — gratuit.

Comande se primesc la

[2071] 1—10

Restaurațiunea „Stadtpark“.

Fiecare los se sortează la toate 6 tragerile, fără a se cere vre-o plată separată.

[1965] 3—10

6 trageri.

Losurile ziariștilor.

Câștigul principal în valoare de

100.000 COROANE.

5 câștiguri
la
20.000 coroane etc.

Obiectele câștigate, la dorință vor fi răscumpărate cu bani gata pe lângă o subtragere de 20%.

Prețul unui los este o coroană.

Tragerea deja la 4 Ianuarie n. 1899.

Losuri se pot cumpăra la

„Albina“, institut de credit și economii în Sibiu.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Novitate!

Cadou

ocasional!

**LIMBA
FLORILOR.**

— De amor și amicitie. —

Simbolica naturală a celor mai favorite
flori, compusă după explicările orientalilor

de

Un amoresat.

Acest volum, în format dragălaș (32°) imprimat pe
hârtie velină, în două colori, negru și albastru,
elegant compactat în lux, este

cadou potrivit

pentru tinerime, mai ales pentru fete.

În legătură de pânză colorată, tabla titlului imprimată cu aur.

Prețul unui exemplar 50 cr. = 1.50 lei.

Pentru tipar responsabil: Iosif Marschall.